

## **Humanitárne zapojenie ozbrojených neštátnych subjektov v oblasti ochrany detí**

### **Odporúčanie Európskeho parlamentu Rade z 12. marca 2014 o humanitárnom zapojení ozbrojených neštátnych subjektov v oblasti ochrany detí (2014/2012(INI))**

*Európsky parlament,*

- so zreteľom na návrh odporúčania pre Radu od Catherine Grèzeovej, Evy Jolyovej, Isabelly Lövinovej, Judith Sargentiniovej, Barta Staesa a Keitha Taylora v mene skupiny Verts/ALE o humanitárnom zapojení ozbrojených neštátnych subjektov v oblasti ochrany detí (B7-0585/2013),
- so zreteľom na správu generálneho tajomníka OSN z roku 2013 o deťoch a ozbrojených konfliktoch a na ďalšie správy od relevantných subjektov,
- so zreteľom na usmernenia EÚ z roku 2008 týkajúce sa detí a ozbrojených konfliktov, stratégiu na vykonávanie usmernení EÚ týkajúcich sa detí a ozbrojených konfliktov z roku 2010 a dokument Kontrolný zoznam na integráciu ochrany detí postihnutých ozbrojeným konfliktom do operácií EBOP z roku 2008,
- so zreteľom na závery Rady z roku 2008 o presadzovaní a ochrane práv dieťaťa vo vonkajšej činnosti Európskej únie – rozvojový a humanitárny rozmer,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 19. februára 2009 o osobitnom postavení problematiky detí v rámci vonkajšej činnosti Európskej únie<sup>1</sup>, uznesenie zo 16. januára 2008 o európskej stratégii v oblasti práv dieťaťa<sup>2</sup>, uznesenie z 3. júla 2003 o obchodovaní s deťmi a o detských vojakoch<sup>3</sup>, uznesenie zo 6. júla 2000 o únose detí Armádou božieho odporu<sup>4</sup> a uznesenie zo 17. decembra 1998 o detských vojakoch<sup>5</sup>,
- so zreteľom na rezolúcie Organizácie Spojených národov o právach detí, najmä na rezolúciu Bezpečnostnej rady OSN 1612 (2005),
- so zreteľom na Opčný protokol k Dohovoru o právach dieťaťa o účasti detí v ozbrojených konfliktoch (2002),
- so zreteľom na Parížske záväzky na ochranu detí pred nezákonným náborom alebo ich zneužívaním ozbrojenými silami alebo ozbrojenými skupinami a na Parížske zásady a usmernenia o deťoch v ozbrojených silách alebo ozbrojených skupinách, ktoré boli obe prijaté 6. februára 2007,
- so zreteľom na článok 121 ods.3 a článok 97 rokovacieho poriadku,

---

<sup>1</sup> Ú. v. EÚ C 76 E, 25.03.2010, s. 3.

<sup>2</sup> Ú. v. EÚ C 41 E, 19.02.2009, s. 24.

<sup>3</sup> Ú. v. EÚ C 74 E, 24.3.2004, s. 854.

<sup>4</sup> Ú. v. ES C 121, 24.04.2001, s. 401.

<sup>5</sup> Ú. v. ES C 98, 09.04.1999, s. 297.

- so zreteľom na správu Výboru pre rozvoj (A7-0160/2014),
- A. keďže do väčšiny súčasných ozbrojených konfliktov je zapojený jeden alebo viacero ozbrojených neštátnych subjektov, ktoré bojujú proti vládam alebo iným ozbrojeným skupinám, pričom civilné obyvateľstvo, najmä deti, znášajú najväčšie bremeno týchto vojen;
- B. keďže spektrum týchto neštátnych subjektov je veľmi široké a zahŕňa širokú škálu identít a motivácií, ako aj rôznu mieru ochoty a schopnosti dodržiavať medzinárodné humanitárne právo a ďalšie normy medzinárodného práva, pričom si však všetky vyžadujú v tejto súvislosti kontrolu;
- C. keďže s cieľom zlepšiť ochranu civilného obyvateľstva, najmä detí, treba venovať pozornosť všetkým stranám konfliktu;
- D. keďže medzinárodné humanitárne normy platia pre všetky strany zapojené do ozbrojeného konfliktu a sú pre ne záväzné;
- E. keďže ozbrojené konflikty majú mimoriadne zničujúci vplyv na fyzický a duševný vývoj dieťaťa a dlhodobé dôsledky na ľudskú bezpečnosť a udržateľný rozvoj;
- F. keďže podľa štatútu Medzinárodného trestného súdu sa odvádzanie alebo povolávanie detí do 15 rokov do ozbrojených síl alebo skupín alebo ich využívanie na aktívnu účasť v nepriateľských akciách považuje za trestný čin;
- G. keďže podľa medzinárodného práva sú zakázané všetky formy sexuálneho násillia, a to aj voči deťom, a keďže sexuálne násillie môže dosiahnuť úroveň vojnových zločinov, zločinov proti ľudskosti alebo genocídy;
- H. keďže používanie protipechotných mún sa od prijatia dohovoru o zákaze mún v roku 1997 znížilo, ale stále predstavuje hrozbu pre deti, najmä v ozbrojených konfliktoch, ktoré nemajú medzinárodný charakter;
- I. keďže medzinárodné spoločenstvo má v záujme ochrany detí morálnu povinnosť snažiť sa o prijatie záväzkov všetkých strán zapojených do konfliktov vrátane štátov i ozbrojených neštátnych subjektov;
- J. keďže otázky demobilizácie, rehabilitácie a reintegrácie detských vojakov musia byť súčasťou každého rokovania aj výslednej mierovej dohody a je potrebné ich riešiť aj počas samotného konfliktu;
- K. keďže uspokojuvávajú demobilizácia a reintegrácia detských vojakov môže pomôcť zabrániť opakujúcim sa cyklom násillia;
- 1. adresuje komisárovi pre rozvoj a podpredsedníčke Komisie/vysokej predstaviteľke Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku tieto odporúčania:
  - (a) nabádať dotknuté štáty a ozbrojené neštátne subjekty, aby podpísali akčné plány na ochranu detí v ozbrojených konfliktoch s Úradom osobitného zástupcu generálneho tajomníka OSN pre deti v ozbrojených konfliktoch a zároveň pripomínať, že to neznamená podporu týchto subjektov ani ich uznanie či uznanie legitimacy ich činností;

- (b) oceniť úsilie OSN, medzinárodných a mimovládnych organizácií, ktoré presvedčujú ozbrojené neštátne subjekty, aby ochraňovali deti, a zdôrazniť, že to neznamená podporu legitímnosti činnosti týchto subjektov ani jej uznanie;
  - (c) začleniť do politických dialógov s tretími krajinami, napríklad v rámci Dohody z Cotonou, cieľ zabrániť náboru detí do 18 rokov, zastaviť nábor a vynútené zapájanie detí a zabezpečiť ich prepustenie a opätovné začlenenie do spoločnosti;
  - (d) opakovane zdôrazňovať, že štáty a ozbrojené neštátne subjekty musia dodržiavať medzinárodné humanitárne právo a medzinárodné humanitárne obyčajové právo a podporovať ich v ich úsilí o prijímanie zvláštnych opatrení na ochranu civilistov, najmä detí, a zároveň pripomínať, že to neznamená podporu týchto subjektov ani ich uznanie či uznanie legitimacy ich činností;
  - (e) pripomínať, že medzinárodné humanitárne právo je právny rámec, ktorý je záväzný pre neštátne ozbrojené skupiny, a že spoločný článok 3 Ženevských dohovorov aj Druhý dodatkový protokol z roku 1977 slúžia na tento účel rovnako ako mnohé pravidlá obyčajového medzinárodného humanitárneho práva; ako dôležitú skutočnosť preskúmať, či sú existujúce pravidlá upravujúce medzinárodné humanitárne právo primerané pre neštátne subjekty, alebo či je potrebné prijať ďalšie právne predpisy;
  - (f) angažovať sa priamo alebo nepriamo prostredníctvom špecializovaných mimovládnych organizácií a humanitárnych organizácií spoločne s ozbrojenými neštátnymi subjektmi v otázke ochrany dievčat a chlapcov s cieľom zmierniť utrpenie detí v ozbrojených konfliktoch a naliehať na ozbrojené neštátne subjekty, aby podpísali záväzok v rámci Ženevskej výzvy na ochranu detí pred dôsledkami ozbrojeného konfliktu;
  - (g) podporovať humanitárne organizácie, ktoré sa zapájajú do dialógu s ozbrojenými neštátnymi subjektmi s cieľom presadzovať dodržiavanie medzinárodných humanitárnych noriem v ozbrojených konfliktoch, najmä ochranu detí, prostredníctvom politických, diplomatických a finančných prostriedkov;
  - (h) vyzvať členské štáty, aby sa pripojili k medzinárodnému úsiliu zameranému na predchádzanie útokom proti školám a ich vojenskému využívaniu zo strany ozbrojených subjektov a podporili návrh Lucenských usmernení na ochranu škôl a univerzít pred vojenským využívaním počas ozbrojených konfliktov;
2. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto odporúčanie komisárovi pre rozvoj, podpredsedníčke Komisie/vysokej predstaviteľke Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, Komisii, Rade a Európskej službe pre vonkajšiu činnosť.